

The English version of this Decision immediately follows

אוניברסיטת רייכמן

כ"א בשבט תשפ"ב
23 בינואר 2022

תיק משמעת מס' 1/2022
בעניין הסטודנטים: פלוני ואלמוני - (להלן: **הסטודנטים**)

החלטה

א. מבוא

1. הסטודנטים לומדים לקראת תואר ראשון בבית הספר הבינלאומי שב"אוניברסיטת רייכמן". הסטודנטים הואשמו בקובלנה משמעתית, המתייחסת לעבודת בית בקורס (להלן: "**הקורס**"), שהועבר על-ידי המרצה המלומד (להלן: "**המרצה**"), בסמסטר ב' (שנת 2021).
2. הקובלנה הנכבדה מתבססת על **תלונה** של המרצה בקורס, לפיה לאחר בדיקת עבודות הבית שהגישו הסטודנטים בקורס נמצא דמיון רב בין עבודותיהם של השניים אשר העלה חשד מוצדק להעתקה.
3. על בסיס החשד האמור ולאור מכתב תלונה מפורט מטעמו של המרצה הואשמו הסטודנטים יחד בהפרת סעיפים 2(4) לתקנון המשמעת של אוניברסיטת רייכמן (להלן: "**תקנון המשמעת**") (עבירה של "הונאה בעבודת בית") ו/או 2(6) לתקנון המשמעת (עבירה של "הפרה של הוראות המתייחסות לעבודת בית").
4. בדיון שנערך בפניי (בשפה האנגלית) בעניינם של הסטודנטים במהלך יום רביעי, ה-12.1.2022 (בשעה 10:00), בהיוועדות חזותית בשל משבר הקורונה (בהסכמת הכול), נכחו הקובלת הנכבדה, **גב' אורלי שקד**; רושמת הפרוטוקול באנגלית, **גב' Frances Le Roux**; **המרצה** - המתלונן והסטודנטים עצמם, שיוצגו על-ידי הנציגה המלומדת, **גב' ניצן בן ארי**. **גב' מאיה ניצן**, שימשה משקיפה בדיון מטעם אגודת הסטודנטים.

ב. שאלת האשמה

5. אשר לעבירה של "הפרת הוראות המתייחסות לעבודת בית", ייאמר מיד, כי הן מתגובות הסטודנטים, באמצעות באת-כוחם המלומדת (סעיפים 9-10 לטענות ההגנה שלה בכתב), והן מדבריהם של הסטודנטים עצמם בעת הדיון בפני עולה כי השניים מודים בעבירה של הפרת הוראות המתייחסות לאותה עבודת בית, בהתאם לסעיף 2(6) לתקנון המשמעת, שכן הסטודנטים מציינים במפורש כי בחרו לעבוד יחד מבלי לציין זאת כפי שנדרש היה לעשות באופן חד-משמעי בהנחיות לעבודות הבית בקורס.

6. לאור הודאתם של הסטודנטים בעבירה של "הפרת הוראות המתייחסות לעבודת בית" בקורס, מצאתי להרשיעם בהתאם לקובלנה בהפרת סעיף 2(6) לתקנון המשמעת - "הפרת הוראות", הרשעה המחייבת, לכל הפחות, את פסילת הקורס.

7. אשר לעבירה של "הונאה בעבודת בית", הרי שהקובלת הנכבדה עמדה על תלונתו המפורטת של המרצה ואף העידה את המרצה על-מנת שזה יסביר את הסיבה בעטיה הגיש את תלונתו וכך אכן עשה העד המלומד, אשר אף ניהל שיח-ושיג למול הסטודנטים ובאת-כוחם בעניין העבודות נשוא הדיון; ואילו הסטודנטים בעצמם, ובאמצעות גב' ניצן בן ארי מטעמם, כפרו באופן מוחלט ועקבי באשמה בהונאה הן בכתובים בטרם הדיון, במסגרת כתב טענות ההגנה המפורט מאוד של הגב' בן ארי שביקש להתמודד עם כל נקודת דמיון בין שתי העבודות, והן בהמשך בדיון בעל-פה בפני. לטענת הסטודנטים ובאת-כוחם, הם ביצעו את שיעורי הבית בהתייעצות משותפת בנוגע לחלק מהסעיפים של עבודת הבית אך בשום פנים ואופן לא העתיקו זה מזה. עוד טענו הסטודנטים ובאת-כוחם, כי פשוט שכחו בתום לב ובהיסח הדעת מלציין את שמותיהם בטפסי ההגשה, כפי שנתבקשו לעשות מראש בהנחיות. בסופו של דבר הסטודנטים ובאת-כוחם טוענים כי בסך הכול ביצעו טעות אנוש בתום לב בלא כל כוונה להונות.

8. אומר מיד כי אין בידי לקבל את טענותיהם של הסטודנטים ושל הנציגה המלומדת מטעמם. בעיני קו ההגנה של הסטודנטים אינו משכנע ואסביר את עמדתי. ראשית, הסטודנטים מודים כי בניגוד מוחלט להנחיות המפורשות נמנעו מלציין כי ביצעו חלק מהעבודה ביחד והדבר מעלה את החשד כי נמנעו מלעשות כן בכוונת תחילה על-מנת להקשות על המרצה ומי מטעמו מלגלות את הדמיון בין שתי העבודות; שנית, המרצה המלומד הציג בפנינו את שתי העבודות ואת הדמיון הרב במספר מקומות (עד כדי זהות ביניהן באותם המקומות) ולמרבה הצער, לא עלה בידי הסטודנטים, ואף לא בידי באת-כוחם בכתב ובעל-פה, מלספק הסבר המניח את הדעת בעניין מחשיד ומטריד זה והדבר מדבר בעד עצמו; שלישית, הסטודנטים לא הציגו ולו "ראשית ראיה" התומכת בטענתם, הם אומנם העידו בפני על רשימות שערכו בעת ההתייעצות המשותפת אך נמנעו מלהציג בפני בעת הדיון; רביעית, עדות הסטודנטים בפני לא שכנעה אותי בצדקת דרכם והותירה בי רושם כבד כי השניים מסתירים יותר ממה שהם מגלים. זאת, בייחוד לגבי אחד משני הסטודנטים, שכבר נתפס בעבר נוהג בחוסר יושרה בכל הנוגע לעבודות בית ואף הודה בכך בפני בנוגע למקרה אחד לכל הפחות. יודגש כי כלל הוא בדיני ראיות לפיו ניתן להציג ראיות נסיבתיות בדבר "מעשים דומים" של פלוני בעבר על-מנת להזים את היסוד הנפשי לו הוא טעון כהגנה בהווה, כך בענייננו קשה מאוד לקבל את טענתו של אותו סטודנט להעדר כל כוונה להונות ולהגנת תום הלב, כאשר הוא כבר נתפס, לכל הפחות, פעם אחת במעשה אסור זהה [ראו ע"פ 4009/90 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד מז (1) 292, 299 - 300 (1993); ע"פ 10733/08 גולדבלט נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.2.2011) (פסקה 51 לפסק-דינו של השופט פוגלמן)]. יובהר, כי אפילו מדובר אך ורק באחד

משני הסטודנטים, הרי עצם העובדה כי הסטודנט האחר אוהז באותן טענות הגנה ואינו טוען למשל כי חברו העתיק ממנו, מחייבת מן הסתם אף את דחיית קו ההגנה שלו.

9. התיק שלפנינו הוא תיק נסיבתי, המבוסס על ראיות נסיבתיות, אשר פורטו בפנינו הן על ידי העד המרצה והן על ידי הקובלת, בהעדר עדות ישירה לכך שהסטודנטים אכן ביצעו מעשה של הונאה בעת הכנת העבודה. משמעות הדבר היא כי על הקובלת היה להציג ראיות נסיבתיות המובילות למסקנה חד-משמעית כי הסטודנטים אכן ביצעו את המיוחס להם בקובלנה; ואילו כל שהסטודנטים צריכים היו לעשות הוא לספק הסבר סביר שאינו אפסי המניח את הדעת כנגד אותן ראיות נסיבתיות [ראו בהקשר זה ע"פ 10033/17 **שאכר נ' מדינת ישראל** (11.12.2019); ניל הנדל ומיכאל כהן "ראיה נסיבתית בעניין מעמדן של ראיות נסיבתיות בפלילים - מבט אמפירי על הרשעות שגויות" 361 **ספר יורם דנציגר** (לימור זר גוטמן ואח' עורכים, 2019)]. עמדתי היא כי בעוד הקובלת צלחה במשימה, כנלמד באופן מצטבר מן הראיות הנסיבתיות, הרי שהסטודנטים כשלו בה, שכן התמונה המצטיירת לפני מלמדת על ראיות נסיבתיות משמעותיות, המובילות לכדי מסקנה חד-משמעית כי בנסיבות העניין שלפני בוצע מעשה פסול של הונאה, וזאת, לעניות דעתי, ללא כל צל של ספק.

10. הכול יודעים כי לא תמיד בכוחו של היושב בדין ליתן מענה לכל השאלות שבפניו, בפרט כאשר הראיות הן ראיות נסיבתיות. מוטל על הדיין לבחון את טענות הצדדים לפי אמות-המידה המשפטיות המקובלות ולשאול את עצמו האם האשמה הוכחה על-פי דיני הראיות וסדרי הדין בפלילים מעבר לכל ספק סביר. לדעתי, התיק דנן מלמד, ללא כל צל של ספק, על מעשה הונאה פסול בעבודת בית מצד הסטודנטים. אומנם, איני יודע כיצד בוצע אותו מעשה פסול, בבחינת "האמת העובדתית". הסטודנטים הם שיודעים את שעשו ואילו אני רק יודע כי מעשה הונאה אכן בוצע על-ידם בצורה כזו או אחרת וזוהי "האמת המשפטית" שלי, הנלמדת הן מהראיות והן מכללי הראיות המקובלים עלינו המבוססים קודם כל על השכל הישר.

11. כעולה ממכלול הדברים הגעתי לכלל מסקנה כי אשמתם של הסטודנטים הוכחה מעבר לכל ספק סביר ולכן יש להרשיעם אף בהונאה בעבודת בית.

ג. שאלת הענישה

12. כאמור, מצאתי כי יש להרשיע את הסטודנטים בשני האישומים, תוך שהאישום בעבירת ההונאה "בולע" את האישום בעבירה של הפרת ההוראות. כעת יש לדון בשאלת העונש ההולם בגין עבירת ההונאה.

13. הקובלת הנכבדה מצידה הדגישה את הצורך בענישה ההולמת את המקרה שלפנינו, המתייחס להונאה בעבודת בית. בנסיבות המקרה הקובלת המלומדת לא עמדה על עונש הרחקה מסוים מעבר לפסילה מתבקשת של הקורס ולהסכמתה לוותר על שעות למען הקהילה בנסיבות המיוחדות של הסטודנטים. עוד ביקשה הקובלת להותיר לשיקול-דעתי את האפשרות של המרת עונש ההרחקה בעונש של דחייה בקבלת התואר.

14. גב' ניצן בן ארי המלומדת, הנציגה מטעם הסטודנטים, בטיעוניה לעניין הענישה, עמדה על הנסיבות האישיות המיוחדות לכל אחד משני הסטודנטים, אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטן וביקשה להימנע מפסילת הקורס, כל שכן להימנע מלהרחיק בפועל את הסטודנטים מן הלימודים.

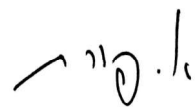
15. שקלתי את חומרת המעשים שביצעו הסטודנטים למול הנסיבות האישיות שלהם. במקרה הרגיל הייתי מורה על הרחקתם של השניים מן הלימודים למשך סמסטר אחד אבל לאור הנסיבות המיוחדות של הסטודנטים שלפני הריני מטיל על הסטודנטים את העונשים הבאים (מן הכבד אל הקל):

- (1) עיכוב מתן זכאות לתואר או תעודה המעידה על סיום לימודיהם למשך 6 חודשים. העיכוב ייכנס לתוקף החל מהיום בו ישלימו את כל חובותיהם האקדמיים במלואם ויהיו זכאיים לאישור המעיד על סיום החובות לתואר.
- (2) הרחקה על תנאי מן הלימודים למשך סמסטר אחד. התנאי יעמוד בתוקפו עד לתום לימודיהם של הסטודנטים ויופעל בגין כל עבירה של חוסר יושרה.
- (3) פסילת הקורס

ד. סוף דבר

16. כאמור, מצאתי כי יש להרשיע את הסטודנטים בגין הקובלנה ולהענישם כאמור בסעיף 15.

החלטה זו תפורסם ללא ציון שמם של הסטודנטים או כל פרט מזהה אחר.

ד"ר אסף פורת
הממונה על המשמעת

January 23, 2022

Disciplinary File 1/2022

In the matter of Student A and Student B (hereinafter: **the Students**)

Decision

a. Introduction

1. The Students are studying towards their bachelor's degree at the International School at Reichman University. The Students were accused in a disciplinary complaint which relates to a homework assignment in a course (hereinafter: "**the course**"), that was given by the scholarly lecturer (hereinafter: "**the Lecturer**") during the second semester (2021).
2. The honorable Complainant based the complaint on the complaint of the Lecturer of the course, whereby a great similarity was revealed between the two assignment after checking the homework assignments that the students submitted in the course. which justifiably aroused suspicion of copying.
3. Based on the said suspicion and in light of the detailed complaint letter from the Lecturer the Students together have been accused of infracting clause 2(d) of the disciplinary regulations of Reichman University (hereinafter: "**the Disciplinary Regulations**") (the offense of cheating on a homework assignment") and/or clause 2(f) of the Disciplinary Regulations (the offense of "infracton of the directives relating to a homework assignment").
4. The Honorable Complainant, **Ms. Orly Shaked**, Disciplinary Committee Coordinator and recorder of the protocol in English, **Ms. Le Roux**, the Lecturer, the Students themselves who were represented by the scholarly representative Ms. Nitzan Ben Ari and Ms. Maya Nitzan, who served as an observer on behalf of the Student Union were present at the hearing held before me (in English) on January 12, 2022 (at 10:00) by means of a visual committee due to the Covid-19 pandemic (with the consent of all).

b. The Question of Guilt

5. As for the offense of "**infracton of directives relating to a homework assignment**" I will immediately state that both according to the responses of the Students through their scholarly representative (clauses 9-10 in her written arguments of defense), and the Students' statement during the hearing before me the two admit to committing the offense of infracting directives relating to a homework assignment under clause 2(f) of the Disciplinary Regulations, since the students specifically stated that they

chose to work together on the assignment without noting this as unequivocally required according to the instructions of the homework assignment in the course.

6. In light of the Students' admission to "**infracting the directives relating to a homework assignment**" in the course. I have decided to convict them in accordance with the complaint of infracting clause 2(f) of the Disciplinary Regulations – "infracting directives", a conviction requiring at least disqualification of the course.
7. As for the offense of "**cheating on a homework assignment**", the honorable Complainant insisted about the detailed complaint of the Lecturer and even had the Lecturer testify so that he could explain the reason for filing the complaint, which indeed the Lecturer did and even argued with the Students and their representative regarding the matter of the assignments which are the subject of this hearing. Whereas, the Students themselves and through Ms. Nitzan Ben Ari on their behalf absolutely and consistently denied committing the offense of cheating both in writing before the hearing, in the framework of the very detailed arguments for defense which coped with each point of similarity between the assignments and later orally during the hearing before me. The Students and their representative argued that they did the homework assignment while consulting one another in reference to some of the sections of the homework assignment but they definitely did not copy from one another. The Students and their representative also claimed that they innocently and inadvertently forgot to note their names on the submission form which they are required to do in advance according to the directives. Finally, the Students and their representative argue that overall they made an innocent human mistake with no intent whatsoever of deceiving.
8. I will immediately state that I cannot accept the arguments of the Students and the scholarly representative on their behalf. In my opinion the line of defense of the Students is not convincing and I will explain my position. First, the Students claim that in complete contradiction to the explicit instructions they refrained from noting that they did part of the assignment together and this raises the suspicion that they intentionally refrained from doing so in order to make it difficult for the Lecturer or someone on his behalf in revealing the similarity between the two assignments. Second, the scholarly lecturer presented us the assignments and the vast similarity in several places (to the point of identicalness between them in those places) and unfortunately, the Students or their representative were not able orally or in writing to provide a plausible explanation regarding this suspicious and disturbing matter which speaks for itself. Third, the Students did not present even "prima facie evidence" that supports their argument, though they did testify before me about the lists that they prepared in their joint consultation but refrained from presenting them to me during the hearing. Fourth, the testimony of the Students before me did not convince me of the

justification of their action and left the impression that the two are concealing more than they are revealing. This is especially with regard to one of the two students, who was already caught behaving dishonestly in the past with reference to homework assignments and even admitted to doing so to me in at least one of the cases. It should be emphasized that the rule of evidence, whereby circumstantial evidence can be presented regarding "similar acts" of a person in the past in order to refute the mental element he has used as his defense in the present case, as in the matter before us, makes it very difficult to accept the Student's claim of lack of any intention of deceiving and the defense of good faith, when he has already been caught at least once, committing the same prohibited act [see CrA. 4009/90 State of **Israel v. John Doe**, Court Cases 47(1) 292, 299-300 (1993); CrA 10733/08 **Goldblatt v. State of Israel** (published in Nevo, 17.2.2011) (paragraph 51 of Judge Vogelmann's judgment)]. It is clarified that even if this concerns only one of the two students, the mere fact that the other student claims the same arguments of defense and does not claim, for example, that his friend copied from him, obviously requires the rejection of his line of defense as well.

9. The case before us is a circumstantial case, based on circumstantial evidence, which was detailed by the witnesses, the Lecturer, and the Complainant, without direct evidence that indeed the students committed the act of deceit when preparing the homework assignment. Namely, the Complainant had to present circumstantial evidence that leads to the unequivocal conclusion that indeed the Students committed the act of which they are accused in the complaint' and the only thing the Students had to do was provide a reasonable non negligible explanation, which is plausible in contrast to the circumstantial evidence [see CrA 10033/17 Shaakar v The State of Israel (11.12.2019). Neil Hendel and Michael Cohen "Circumstantial Evidence Regarding the Status of Circumstantial Evidence in Criminal Law – an Empirical Perspective of Wrongful Convictions" 361 Yoram Denzinger (Limor Zer et al. Eds., 2019). My position is that while the Complainant was successful in her task, as learned accumulatively from the circumstantial evidence, the Students failed in doing so, because the picture that is drawn before me shows that the significant circumstantial evidence, leads to the unequivocal conclusion that under the circumstances of the case before me the wrongful act of cheating in my opinion was committed without a shadow of a doubt.
10. Everyone knows that it is not always in the power of the presiding judge to answer all the questions before him, especially when the evidence is circumstantial evidence. It is incumbent on the judge to examine the arguments of the parties according to the accepted legal criteria and to ask himself whether the guilt has been proven under the rules of evidence and criminal procedure beyond a reasonable doubt. In my opinion, the present case shows, without a shadow of a doubt, an improper act of deceit on the homework assignment on the part of the Students. Admittedly, I do not

know how that wrongful act was committed, in the sense of "factual truth." It is the students who know what they did while I only know how the act of fraud was indeed committed from the perspective of the "factual truth". The Students are the ones who know what they did and I only know that they cheated one way or another and that is my "legal truth", which is learned from both the evidence and the accepted rules of evidence accepted which first and foremost is based on common sense.

11. As emerging from all of the conclusions I have reached the decision that the guilt of the Students has been proven beyond a reasonable doubt and thus they should be convicted of cheating on a homework assignment.

c. The Question of Punishment

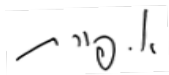
12. As stated, I have decided to convict the Students of both offenses where cheating includes the offense of infracting the instruction. Now we should discuss the question of the appropriate punishment for cheating on a homework assignment.
13. The honorable Complainant on her part emphasized the need for proper punishment in the case before us which relates to cheating on a homework assignment. Under the circumstances of the case the scholarly Complainant did not demand specific punishment of suspension in addition to the disqualification of the course and her consent to waive community service under the special circumstances of the students. The Complainant also asked to leave the possibility of converting the punishment of suspension to postponement in receiving their degrees to my discretion.
14. Ms. Nitzan Ben Arie, the scholarly representative on behalf of the Students, in her arguments for punishment presented the special personal circumstances of each of the two Students, that for rights to privacy I will not detail herein and asked to refrain from imposing punishment of disqualification of the course and to especially refrain from suspending the Students from studies.
15. I weighed the severity of the offenses committed by the Students opposite their personal circumstances. Under normal circumstances I would have imposed suspension of the Students from studies for one semester but under the special circumstances of the Students before us I am imposing the following punishment on the Students (from severe to light)
 - (1) **Postponement of the entitlement to the degree or certification testifying to the completion of studies for 6 months. The postponement will take effect on the date they have fully completed their academic requirements and will be entitled to receive certification of completion of requirements for the degree.**

- (2) **Conditional suspension from studies for the period of one semester.
The condition will remain valid until the end of the Students' studies and will take effect for any offense of dishonesty.**
- (3) **Disqualification of the course.**

d. Conclusion

16. As stated, I have decided to convict the Students according to the complaint and impose the punishment as stated in clause 15.

This decision shall be publicized without naming the Students or providing any other identifying detail.

Dr. Assaf Porat
Disciplinary Officer